

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

9.nodaļa: Daba. Dzīvnieki. Cilvēks.

485.

Jūsu jautātāja jautājums – “kā savienot jogu, muskusa lietošanu un mīlestību un ļauna nedarīšanas likumu, ko sludina okultisti” kā arī viņa izteiktās bažas – “ja muskuss ir dzīvnieku organisma produkts, tad taču tam jābūt dzīvnieciskā magnēta piesātinātam, tāpat, līdztekus palīdzībai, joga organismā iesūcas arī dzīvnieciskais magnētisms, darot to neīru utt.” – varam atbildēt, ka Augstākajiem Jogiem, kas dzīvo tālu no mūsu zemes drūzmas, viņu pašu radītajos nosacījumos, ir iespēja lietot muskusu, dzīvniekus nenogalinot. “Dzīvās Ētikas” grāmatas vērs uzmanību tieši uz šo apstākli. Kas attiecas uz mācekļiem, kuri atrodas zemes apstākļos, tad, ja viņi sāktu konsekventi izvairīties no ļauna darīšanas (Jūsu jautātāja izpratnē) un no saskaršanās ar dzīvniecisko magnētismu, tad viņiem vajadzētu kļūt par nūdistiem un pāriet uz dzīvi siltajās zemēs, jo vilnas drēbes nav pielietojamas, tajās pārāk daudz dzīvniecisma magnētisma, tāpat arī zīds jāatmet, zīda tārpiņu glābšanas labā, un arī linu drēbes jānoliedz, jo nevar taču linus pakļaut tādām mocībām, kādas tie pārcieš apstrādāšanas procesā. Tādējādi atliek aplāties ar lapām un arī tikai ar nokaltušām, jo noplūkt lapas nav pieļaujami. Nāksies aizmirst arī zābakus un pat vīzas, ādas zābaku lietošana taču tieši veicina dzīvnieku nonāvēšanu, bet mizas noplēšana vīzām, kokam ļoti sāpīga. Tāpat arī barībā vajadzēs aprobežoties ar pienu (pie nosacījuma, ka govij paliek pietiekoši daudz piena teļam), augļiem, riekstiem un graudiem, bet, protams, ne no koka un vārpas, bet tikai ar nobirušajiem, lai nedarītu sāpes dzīvnieku organismiem.

Nāk prātā nostāsts, kā rakstnieks B.Š. kādreiz apmeklējis pazīstamo zinātnieku Džogadisu Boše un sācis lielīties ar savu veģetārismu, jo viņa attīstītais jūtīgums neatļaujot, kaut arī netieši, nodarīt sāpes dzīvām būtnēm. Dž. Boše nav nekā atbildējis, bet rakstniekam uzskatāmi parādījies, kādas sāpēs pacieš burkāns un kartupelis, kamēr tos sagriež un ar tīksmi sakošļā šādu “jūtīgu” ļaužu žokļi!

Bet tas viss vēl nav tik briesmīgi un šāds “jūtīgs” cilvēks samērā viegli var apmierināties ar jostu no sausām lapām un minēto barību, bet kas ir daudz grūtāk – viņš vairs nedrīkstēs elpot, vai arī viņam vajadzēs aizsiet muti un degunu tā, kā to dara Indijā Džaina sektas fanātiķi, aiz bailēm ieelpot un tādējādi nonāvēt kādu moskītu. Jūsu jautātājs, protams, nav aizmirsis, ka izplatījums ap mums ir pilns dzīvu būtnu, kuras viņš ik sekundi iesūc un solī samīn. Džainas fanātiķi staigā uz zemi vērstu skatu, un pie tam var novērot viņu pēkšņos un komiskos lēcienus, ko tie izdara, lai nesamītu tārpa kāpurus.

Noliegumā varam ielikt jautātājam labāk iepazīties ar “Dzīvās Ētikas” grāmatām un izprast Mācības garu. Ne jau aiz sentimentalitātes tiek ieteikta augu barība, bet galvenokārt tāpēc, ka tā ir derīgāka veselībai, un turpat arī aizrādīt, ka daudzas zivis izjūt sāpes pat mazāk nekā augi. Kas attiecas uz bailēm ievadīt dzīvniecisko magnētismu, tad uz to var atbildēt Budas vārdiem: “Ja sasniegums būtu atkarīgs no atteikšanās lietot gaļas barību, tad zilonis un govys to jau būtu īstenojuši”; un vēl: “askētismam nav nozīmes atbrīvošanā no zemes saitēm. Grūtāk atrast pacietīgu cilvēku, nekā cilvēku, kas pārtiek no gaisa, saknēm un tērpjas mizās un lapās.”

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

9.nodaļa: Daba. Dzīvnieki. Cilvēks.

Augstākam Jogam nekaitē nekāds dzīvnieciskais magnētisms, nekas nespēj padarīt viņu netīru, jo viss sadeg viņa iekšējā ugunī. Bet pat mēs, visvienkāršie zemes iemītnieki, nesalīdzināmi sevi vairāk apgānām ar necienīgām domām, nekā apēdot gabalu gaļas vai zālēm lietojot kādas dzīvnieku sekrēcijas.

486.

Dzīvnieku saskanīgās dvēseles jēdziens nebūt nenoraida jēdzienu par atsevišķa gara grauda esamību katrā dzīvniekā. Saskanības jēdziens jau noraida nedalāmību. Man šķiet, ka šis jautājums tik skaidrs, ka neprasa nekādus sevišķus paskaidrojumus. Kad sāk mosties individualitāte, tad, protams, notiek attiecīgas pakāpeniskas pārmaiņas un novirzīšanās no pamatgrupas. Ieteicu Jums pamatīgi noskaidrot šo jautājumu un, runājot par dzīvnieku “individualizāciju” nelietot formulu “es esmu es”. Sevis apzināšanās atbilst vienīgi cilvēka attīstībai.

487.

Augstākās enerģijas daļiņai, kas ir katrā organismā, attiecīgi jābūt arī citās Dabas valstīs. Dzīvnieku valsts un augu valsts prot enerģijas daļiņu saglabāt arī smalkajā pasaulē. Sevišķi cilvēku tuvumā mītošie dzīvnieki saglabā zināmu saiti ar smalkā iemītnieka organismu. Kad ieteicu līdzietību ar dzīvniekiem, tad domāju, ka labāk sastapt mazus draugus, nekā ienaidniekus. Vajag, protams, samērību visā, citādi var saņemt kaitīgus dzīvnieku izstarpījumus. Tāpat, kad ieteicu augu barību, sargāju smalko ķermeni no piesātināšanās ar asinīm. Asins būtība ļoti cieši piesātina ķermeni un pat smalko ķermeni. Asinis tik ļoti nederīgas, ka pat izņēmuma gadījumos mēs atļaujam gaļu tikai saulē kaltētu. Var arī lietot tās dzīvnieku daļas, kurās asins substance pilnīgi pārstrādāta. Tā augu barībai nozīme arī smalkās pasaules dzīvē.”

488.

“Bieži jautā – vai dzīvnieki saglabā savu veidu smalkajā pasaulē? Reti, jo apziņas trūkums bieži dara tos bezformīgus – dažreiz miglainas kontūras, kā enerģijas impulss, bet bieži gluži nesaredzamas. Dzīvnieki, protams, pieder smalkās pasaules zemākajiem slāņiem. Šādi pakrēšļi var biedēt ar saviem rēgainajiem tēliem. Ieskatu, ka cilvēka ķermenim nevajag palikt šajos slāņos, bet neretumis cilvēki savā apziņā līdzinās dzīvniekiem.

489.

Smalkā Pasaule pilna ar dzīvnieku prototipiem. Bet tos saskata tikai stipra apziņa. Šādas dzīvnieku reprezentantu sugas, protams, neskaitāmas, sākot ar viskomplicētākajām un beidzot ar gaistošām līdzīgi pīšļiem. Nav jādodomā, ka smalkās pasaules iemītniekiem vienāda redze. Laba, gaiša redze gaišas apziņas nopelns, tāpēc no sākuma līdz beigām Mēs ieteicam rūpēties par gaišu apziņu. Jau sen sacīts, ka labums nedzīvo dubļainā akā.